

Och kan sitt *Fader vår* läsa.
Hårt är vårt yrke, men lotsen har lärt
Allt ifrån kolten att hålla det kärt.

Nu är jag *lärling*, men vänta en smul,
Jag blir väl *mästerlots* äfven.
Då skall jag må som hvar dag vore jul,
Fastän jag nu får *dra vefven*.
Då skall jag gifta mig ända *burdus*,
Röka *Havanna* och måla mitt hus.

Titta, i fall ni har ögon i skall'n,
Der, just *derborta* i *kröken*,
Högt uppå berget med *flöjeln* i tall'n
Der ni mot himlen ser *röken*.
Der har jag *fästat* min *håg* och mitt *sinn'*,
Der är mitt *lif*: der bor *kärestan* min.

* * *

Lycka till, lilla Jerker! Jag vet att du är
en bra pojke och jag vet också att du kan
gifta dig och få din *sötнос* långt förr än du
blir *mästerlots*. Nästa höst blir *bröllopet*,
det vet jag; och om jag blir *bjuden* och
slipper *supa på kakan*, så skall jag sjunga en
visa, ungefär så här, och kanske ännu flere
knepiga och *rara småstumpar*. Hvad skall
jag nu hitta på för *melodi*? Kanske den der
om *Ahasverus*, som var så *mächtig* af *fader*
Bellman. Ja! den ta vi.

Jerker uti *brudstol* klifver
Och af *sockenpresten* blifver
Sammanvigd på denna *högtidsqväll*
Med sin *lotsmamsell*.
Röda kinder har hon, ögon blå,
Pjäkighet hon aldrig lärt förstå.

Hon kan se sig *goder*
Sköta *skot* och *roder*,
Lotsa, om det gäller på.

Knubbig är hon som en *rofva*,
Stark och van att *sjögång* *profva*,
Bleknar hon ej, huru än det blås,
Mera än en *mås*.
Oförskräckt hon lägger sina *nät*;
Blir hon *våt*, så dör hon ej för det,
Trygg, när hafvet vråker,
Lugn till *lands* och *säker*
Hemma som ett *utanlås*.

Snäll hon är att *sticka*, *sy* och *nysta*,
Brygga *färsköl*, *salta torsk* och *ysta*
Utaf *getter* som hon har på *stat*,
Getost *delikat*.
Hushållsgöromål af *alla slag*
Är hon *hemmastadd* i, det vet jag!
Maken *tös* att hitta
Får man *gå* och *titta*:
Klang för *Jerker* på hans *hedersdag*!

* * *

Man talar om att *stå och gapa* såsom
någonting föraktligt; men så här vid hafvet
är det *onekligen* både *angenämt* och *för-*
ständig att *stå och gapa*. Man *insuper* en
förunderligt helsosam spiritus, en *riktig aptit-*
sup från hafvets och *rymdens stora flaskfoder*.
Man får i sig en *hel hop* *helsa* och *lefnads-*
lust. Hvar *vindfläkt* är en *lifspust*, som går
igenom *merg* och *ben*. Titta dit bort till
Korsö, der *fyrbåken* står. Der skulle en *bad-*
anstalt vara. Der är *skogigt*, *grönt* och *herr-*
ligt, med en *storartad utsigt* öfver hafvet
med sina *ångare* och *seglare*, som under
sommaren *dagligen* *passera* *fyren*, för att in-